

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

[κουτ]όρνιθες

**Έμμετρο θεατρικό έργο
Βασισμένο στις «Όρνιθες» του Αριστοφάνη**

Μαρία Ν Κίτρα

Υπόθεση

Ο πονηρούλης Πεισθαίτερος και ο αγαθούλης Ευελπίδης, δύο μεσήλικες φίλοι από την Αθήνα, έχοντας κουραστεί από την πόλη τους, ψάχνουν, κρατώντας δυο πουλιά, να βρουν τον Έποπα τον τσαλαπετεινό, που παλιά ήταν άνθρωπος, για να μάθουν σε ποια πόλη μπορούν να ζήσουν ήσυχα, ειρηνικά αλλά και πλούσια.

Δυστυχώς, όμως, ο τσαλαπετεινός Έποπας δεν γνωρίζει καμία τέτοια πόλη, κι έτσι ο πονηρούλης ο Πεισθαίτερος πετάει την ιδέα να ιδρύσουν παρεούλα μια τέτοια πόλη που θα βρίσκεται ανάμεσα στον κόσμο των θεών και των ανθρώπων [βασικά, ο υπηρέτης του Έποπα το πρότεινε, αλλά δεν έχει σημασία!].

Ο τσαλαπετεινός, χωρίς δεύτερη σκέψη, πείθεται αμέσως, και καλεί όλα τα υπόλοιπα πουλιά για να τους το ανακοινώσει. Αν και στην αρχή εκείνα θυμώνουν μαζί του γιατί θεωρούν ότι τους πρόδωσε στους ανθρώπους, ο πονηρούλης ο Πεισθαίτερος καταφέρνει να τους πείσει, φουσκώνοντάς τους τα μυαλά, με το να ιδρύσουν την Κουτορνιθία, την πιο μεγάλη, την πιο πλούσια και την πιο ειρηνική πόλη.

Έτσι, όλα τα πουλιά χωρίζονται σε ομάδες εργασίας και ξεκινάει, αρχικά, το χτίσιμο του τείχους που θα περιβάλλει τη χώρα των πουλιών και θα εμποδίζει έτσι την τοίκνα από τις θυσίες των ανθρώπων να ανεβαίνει στους θεούς.

Και καθώς έχουν αρχίσει οι εργασίες, καταφθάνουν ένα σωρό καλοθελητές που θέλουν να έχουν οφέλη από το χτίσιμο της Κουτορνιθίας, αλλά ο Πεισθέταιρος τους ξεφορτώνεται όλους και σιγά-σιγά το τείχος ολοκληρώνεται.

Ωστόσο, οι θεοί έχουν αρχίσει να λυσσάνε στην πείνα και απορούν γιατί δεν έρχεται πάνω η τσίκνα των σφαχτών, οπότε σέλνουν την Ίριδα κάτω να μάθει τι γίνεται. Όμως ο Πισθαίτερος τη διώχνει κακήν- κακώς, κι έπειτα κατεβαίνει ο Προμηθέας για να ενημερώσει μυστικά τον Πεισθέταιρο ότι οι θεοί έχουν σκοπό να κατέβουν κάτω και να κάνουν διαπραγματεύσεις.

Πράγματι, λοιπόν, κατεβαίνουν ο Ποσειδώνας, ο Ηρακλής και Τριβαλλός, και όλες οι διαπραγματεύσεις γίνονται δίπλα σε κρεατάκια και μεζεδάκια που τους έχουν σπάσει τη μύτη!

Διάρκεια

Από μία – έως μιάμιση ώρα

Σκηνικό

Ελεύθερο που διαμορφώνεται ανάλογα

Διανομή ρόλων

- Αφηγητές
- Πισθαίτερος
- Ευελπίδης
- Υπηρέτης
- Έποπας
- Χορός 1
- Χορός 2
- Αηδώνι
- Πουλιά
- Παπάς
- Ποιητής
- Χρησμολόγος
- Γεωμέτρης
- Ίριδα
- Κήρυκας
- Κινησίας
- Ηρακλής
- Ποσειδώνας
- Τριβαλλός

Σκηνή Πρώτη

*Εμφανίζονται από τη μία πλευρά της σκηνής ο **Πισθαί-
τερος** με τον **Ευελπίδη** [ως γεροντάκια], κρατώντας ο
καθένας τους από ένα μαύρο πουλί, και φορώντας μαύ-
ρα γυαλιά ήλιου, ενώ δείχνουν ότι ψάχνουν από δω κι
από κει για κάτι.*

*Μπαίνει ο **αφηγητής 1** από την άλλη πλευρά της σκη-
νής, κρατώντας έναν πάπυρο και ένα φτερό και κάνει
πως γράφει καθώς απαγγέλει*

Αφηγητής

Ποιος δε γνωρίζει ερωτώ

Κι ευθύς αμέσως απαντώ

Για τις «όρνιθες» του Αριστοφάνη

Μισό, να φτιάξω το στεφάνι.

*Ο αφηγητής φτιάχνει λίγο το στεφάνι που φορά στο κε-
φάλι του. Συνεχίζει*

Αφηγητής

Που ο Πισθαίτερος με τον Ευελπίδη

Καθώς τρώγαν κουνουπίδι

Ψάχναν μια πόλη για να ζήσουν

Και φυσικά να ευτυχίσουν!

Ο Πισθαίτερος με τον Ευελπίδη υποτίθεται ότι τρώνε κουνουπίδι και μιλάνε καθώς ψάχνουν

Ευελπίδης

Πού είναι η χώρα των πουλιών;

Λέγε, βρε καλιακούδα

Γιατί σε χρυσοπλήρωσα

Λες κι ήσουνα αρκούδα!

Δείξε το δρόμο το σωστό

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

Να βρούμε αυτή τη χώρα

Να αράξουμε την κορμάρα μας

Σε πλούτη και σε δώρα!

Πισθαίτερος

Κι εγώ για την κουρούνα αυτή

Έδωσα τα λεφτά μου

Μα μ' έπιασαν κορόιδο

Και βρήκα τον μπελά μου.

Τι να μας δείξουν τα πουλιά;

Που 'χουν μυαλό μια στάλα

Θα τα κλωσήσω και τα δυο

Σαν να 'ναι καμιά μπάλα!

*Ο Πισθαίτερος κλωσάει το πουλί και φεύγει εκτός σκη-
νής, καθώς ακούγεται ηχητικό «κρα – κρα», και ο Ευελ-
πίδης του δίνει και το δικό του και το κλωσάει κι αυτό. Ο
αφηγητής συνεχίζει να γράφει και να απαγγέλει*

Αφηγητής

Ψάχνουν να βρουν τον Έποπα,

τον τσαλαπετεινό

τις γνώσεις του χρειάζονται

πριν το μεσημεριανό.

Φύγαν από την Αθήνα τους

Μια πόλη μες στην τρέλα

Με νέφος, δίκες και πλοκές

που όλοι κολλάν σαν βδέλλα.

Θέλουν μια πόλη φωτεινή

Με ήλιο και λουλούδια

Ειρηνική κι ανθρώπινη

Γεμάτη με τραγούδια!

[Τους κοιτάζει και τους δύο]

Καλά κρασιά, τρομάρα σας.

Φεύγει από τη σκηνή κάνοντας ότι γράφει με μανία

*Ο Ευελπίδης έχει πέσει κάτω και κοιμάται, ενώ ο Πισθαί-
τερος κάτι βλέπει να κουνιέται πίσω από έναν μεγάλο
θάμνο*

Πισθαίτερος

Εύπνα, παλιοτεμπέλαρε

Και δεξ εκεί στο θάμνο

Κάτι κουνιέται ζωηρά

Δυο βήματα θα κάνω.

*Ο Πισθαίτερος κάνει δυο βήματα με επιφύλαξη, μετρώ-
ντας ένα... δύο, και σταματάει, ενώ κάνει νόημα με το
χέρι του στον Ευελπίδη να πλησιάσει. Εκείνος πλησιάζει
καθώς χασμουριέται και μιλάει*

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

Ευελπίδης

Λες να 'ναι ο τσαλαπετεινός

Που κάνει τα κακά του;

Να βάλω μια φωνή να δω

Αν θα βγει απ' τη φωλιά του;

[Ο Ευελπίδης φωνάζει δυνατά]

Κυρ Τσαλαπετεινέεεεεεεεε; Κυρ Τσαλαπετεινέ;;;;

Σκηνή Δεύτερη

Βγαίνει ο υπηρέτης του τσαλαπτεϊνού, καθώς σηκώνει τα παντελόνια του. Βλέπει τους δυο άντρες και τρομάζει. Ουρλιάζει. Τον βλέπουν κι αυτοί, και κάνουν το ίδιο.

Υπηρέτης

Αμάν, αλί και τρισαλί

Άνθρωποι στο χωριό μας

Είναι επικίνδυνοι πολύ

Θα φάνε όλο το βιος μας.

Πισθαίτερος [*κοροϊδευτικά*]

Τρία πουλάκια κάθονταν

Χαζόπουλο και βλάκα

Δεν είμαστε άνθρωποι, καλέ

Μην κάνεις μαζί μας πλάκα

Ευελπίδης

Πουλάκια είμαστε κι εμείς

Σαν και τ' αφεντικό σου

Γι' αυτό τράβα και φέρ' τον μας

Αν θέλεις το καλό σου!

Ο υπηρέτης γυρίζει γύρω-γύρω από τους δύο άντρες και τους εξετάζει με το βλέμμα του

Υπηρέτης

Μάλιστα, εντάξει, έγινε

Τώρα θα τον φωνάξω

Παρόλο που δεν με πείσατε

Μα δεν θα κάτσω και να σκάσω!

Αφεντικόοοοοοο! Αφεντικόοοοοοοο!

Βγαίνει ο τσαλαπετεινός. Είναι μικροκαμωμένος και καμπουριάζει. Τεντώνεται και χασμουριέται. Ο Πισθαίτερος ξεκινά τις κολακείες

Πισθαίτερος

Πω – πω έναν λεβένταρο

Που αντικρίζω ομπρός μου

Απ' την πολλή τη λάμψη του

Θα χάσω και το φως μου!

Τσαλαπετεινός *[απορεί και κοιτάζει πίσω του]*

Εεεε;

Ευελπίδης *[συνεχίζει την κολακεία]*

Τι φτερωσιά και τι μαλλί

Τι όμορφο λοφίο

Μα είναι και τεράστιος

Σαν το λεωφορείο!

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

Τσαλαπετεινός *[πάλι απορεί]*

Ποιοι είστε και τι θέλετε;

Με βγάλατε από τον ύπνο

Πείτε και συντομεύετε

Πριν φύγω για το δείπνο

Πισθαίτερος

Μάθαμε ήσουν άνθρωπος

Μα μίσησες το γένος

Πουλάκι πήγες κι έγινες

Να φύγεις απ' το μένος.

Τώρα πετάς πολύ ψηλά

Ελεύθερος κι ωραίος

Δε λογαριάζεις τίποτα

Το παίζεις και μοιραίος!

Σωστά;

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

Τσαλαπετεινός

Πολύ σωστά!

Ευελπίδης

Ε, μήπως στα ταξίδια σου

Βρήκες καμία πόλη

Ειρηνική και ήσυχη

Μες στη γιορτή, στη σχόλη;

Τσαλαπετεινός *[αρχίζει να πηγαίνει πέρα δώθε σκεπτόμενος]*

Χμμμ...

Πισθαίτερος

Μια πόλη δίχως βάσανα

Με καθαρό αέρα

Δίχως μετρό και κίνηση

Να πάμε εκεί παρέα;

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

Τσαλαπετεινός *[αρχίζει να πηγαίνει πέρα δώθε σκεπτόμενος]*

Χμμμ...

Ευελπίδης

Μια πόλη δίχως δάνεια

Ενοίκια και χρέη

Να μένουμε όπου θέλουμε

Το ρεύμα να μην καίει!

Τσαλαπετεινός *[αρχίζει να πηγαίνει πέρα δώθε σκεπτόμενος]*

Χμμμ...

Όχι, δεν ξέρω, δυστυχώς

Λυπάμαι που το λέω

Όλες τους είναι άχρηστες

Το σκέφτομαι και κλαίω

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

Πετάγεται ο υπηρέτης, που τόση ώρα δεν μιλούσε αλλά κρατούσε σημειώσεις στο μπλοκάκι του

Υπηρέτης

Να πω κι εγώ τη γνώμη μου

Κι ας είμαι υπηρέτης;

Ξέρω ένα μέρος για να ζεις

Σαν να 'σαι συ ο αφέντης!

*Οι υπόλοιποι τρεις ξαφνιάζονται με γεμάτοι απορία λένε
όλοι μαζί*

Π+Ε+Τ

Πού;;;

Υπηρέτης

Εδώ!

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

Π+Ε+Τ *[κοιτάζουν γύρω-γύρω με απορία]*

Εδώ;;;

Τσαλαπετεινός

Την είπες την κοτσάνα σου

Πανίβλακα, ντουβάρι

Εδώ δεν είναι η Βάρκιζα

Μα ούτε και η Βάρη!

Φωλιές μονάχα έχουμε

Και σε κλαδιά πετάμε

Κι αν βαρεθούμε, φεύγουμε

Και σ' άλλα μέρη πάμε!

Τσακίσου, φύγε από δω

Τράβα να μαγειρέψεις

Ν' αλλάξεις τα σεντόνια μου

Τα δέντρα να κλαδέψεις!

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

*Ο υπηρέτης φεύγει με σκυμμένο το κεφάλι, κλαίγοντας
από τη λύπη του.*

Σκηνή Τρίτη

Ο Πισθαίτερος με τον Ευελπίδη, όσο ο τσαλαπειεινός μαλώνει τον υπηρέτη του, έχουν πάει πιο κει και μιλάνε συνωμοτικά μεταξύ τους. Ο τσαλαπειεινός, όταν φύγει ο υπηρέτης του, βγάζει μια τεράστια χτένα από την τσέπη του κι αρχίζει να κτενίζεται με έπαρση και υπερβολικές κινήσεις. Βγαίνει χορός σε δύο μέρη. Αριστερά και δεξιά της σκηνής. [Μπορεί να μπει κομμάτι hip hop ορχηστρικό]. Όσο θα τραγουδάει ο χορός, από πίσω θα κάνουν διαδραστικές κινήσεις τα τρία αγόρια

Χορός 1

Ο πονηρός Πισθαίτερος

Γλυκάθηκε στην ιδέα

Να μείνουν όλοι τους εδώ

Και να περνάν ωραία.

Πήρε το φιλαράκο του

Του μίλησε στ' αυτάκι

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

Και πήγαν στον τσαλαπετεινό

Για να του πούνε κάτι.

Χορός 2

Να πείσουνε τον Έποπα

Να φτιάξουνε μια πόλη

Τείχος ψηλό να χτίσουνε

Για να μην μπαίνουν όλοι.

Σκοπιές παντού να βάλουνε

Τη μέρα και τη νύχτα

Το νου τους όλοι να 'χουνε

Δίχως να έχουν νύστα.

Κι αν κάποιος θέλει να διαβεί

Στην πόλη να περάσει

Διόδια να δίνουνε

Για να καλοπεράσει.

Χορός 1

Κι αν θέλουν όλοι οι θεοί

Την τσίκνα να μυρίζουν

Πρώτα θα δώσουν αγαθά

Κι ύστερα θα ζητήσουν.

Κι αν όλοι τους πληρώσουνε

Και βγάζουνε τα φράγκα

Τότε την τσίκνα στέλνουνε

Και κάνουν και τον μάγκα!

Χορός

Τον πείσαν τον τσαλαπετεινό

Του άρεσε κι η ιδέα

Κι είπε να πούνε στα πουλιά

Να έρθουν για παρέα.

Το αηδόني να φωνάξουνε

Για να τους κελαηδήσει

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

Με τη γλυκιά του τη φωνή

Όλους να τους ξυπνήσει

Και φεύγει ο χορός από τη σκηνή. Ηχητικό από κελάηδισμα αηδονιού μαζί με μουσική μπαλέτου. Βγαίνει το αηδόνι και καθώς χορεύει, φωνάζει και τα πουλιά

Αηδόνι

Πουλάκια μου, ακούστε με

Ξυπνήστε, και πετάξτε

ελάτε εδώ τριγύρω μας

Την ευκαιρία αρπάξτε!

Όλοι μαζί να χτίσουμε

Μια πόλη με μαγεία

Και θα την ονομάσουμε...

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

*Γυρίζει με απορία και βλέπει τους τρεις άντρες. Εκείνοι
λένε με μια φωνή*

Π+Ε+Τ

Νέα Κουτορνιθία!

Αηδόνι

Ελάτε, τι καθόσαστε;

Μικρά κουτορνιθάκια

Μεγάλοι, γέροι, έφηβοι

Και τα μικρά πουλάκια!

Το αηδόνι χορεύει λίγο ακόμη με τη μουσική και φεύγει.

Συνεχίζεται...

Το έργο υπόκειται σε πνευματικά δικαιώματα

Και το παρόν απόσπασμα

Είναι μόνο για ανάγνωση

Επικοινωνήστε στο mail:

kiivotostistexnis@gmail.com